

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1257/1999

z dnia 17 maja 1999 r.

w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego⁵,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) wspólna polityka rozwoju obszarów wiejskich powinna towarzyszyć innym instrumentom wspólnej polityki rolnej oraz je uzupełniać, a zatem uczestniczyć w osiąganiu celów polityki, ustanowionych w art. 33 ust. 1 Traktatu;
- 2) zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. a) Traktatu, podczas wypracowywania wspólnej polityki rolnej oraz specjalnych metod służących jej realizacji, należy brać pod uwagę szczególny charakter gospodarki rolnej, który wynika ze struktury społecznej rolnictwa oraz ze strukturalnej i naturalnej nierówności między różnymi regionami rolniczymi;
- 3) zgodnie z art. 159 Traktatu, przy wdrażaniu wspólnej polityki należy brać pod uwagę cele wymienione w art. 158 i 160, dotyczące wspólnej polityki w dziedzinie spójności gospodarczej i społecznej oraz uczestniczyć w ich osiąganiu. Działania na rzecz rozwoju rolnictwa powinny zatem mieć wkład do tej polityki w regionach opóźnionych w rozwoju (Cel 1) oraz w regionach stojących w obliczu trudności strukturalnych (Cel 2), jak zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1260/1999, z dnia 21 czerwca 1999 r., ustanawiającym przepisy ogólne w sprawie Funduszy Strukturalnych⁶;
- 4) działania zmierzające do wspierania rozwoju struktur rolnych zostały wprowadzone do wspólnej polityki rolnej już w 1972 r. Przez prawie dwie dekady podejmowano próby

¹ Dz.U. C 170 z 4.06.1998, str. 7.

² Opinia wydana dnia 6 maja 1999 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 407 z 28.12.1998, str. 210.

⁴ Dz.U. C 93 z 6.04.1999, str. 1.

⁵ Dz.U. C 401 z 22.12.1998, str. 3.

⁶ Dz.U. L 161 z 26.06.1999, str. 1.

zintegrowania rolniczej polityki strukturalnej w szerszym kontekście społecznym i gospodarczym obszarów wiejskich. Reforma polityki z 1992 r. położyła nacisk na wymiar środowiskowy rolnictwa jako największego użytkownika ziemi;

- 5) polityka rolna jest aktualnie realizowana za pomocą wielu złożonych instrumentów;
- 6) w najbliższych latach, rolnictwo będzie musiało dostosować się do nowych realiów i dalszych zmian w zakresie ewolucji rynku, polityki rynkowej i zasad handlu, wymagań i preferencji konsumentów oraz kolejnego rozszerzenia Wspólnoty; zmiany te wpłyną nie tylko na rynki rolne, ale także ogólnie na lokalne gospodarki obszarów wiejskich; polityka rozwoju obszarów wiejskich powinna mieć na celu przywrócenie oraz podniesienie konkurencyjności obszarów wiejskich, a zatem powinna mieć też udział w utrzymaniu i tworzeniu nowych miejsc pracy na tych terenach;
- 7) powinno się zachęcać i wspierać ten rozwój poprzez reorganizację i uproszczenie istniejących instrumentów rozwoju obszarów wiejskich ;
- 8) taka reorganizacja powinna brać pod uwagę doświadczenie zdobyte podczas stosowania istniejących instrumentów, a zatem powinna być oparta o te instrumenty, którymi są instrumenty wdrażane w ramach obecnych celów priorytetowych promujących rozwój obszarów wiejskich poprzez przyspieszenie dostosowania struktur rolnych w ramach reformy wspólnej polityki rolnej oraz ułatwiających rozwój i dostosowanie struktur rolnych (Cele 5a i 5b), ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2052/88 z dnia 24 czerwca 1988 r., w sprawie zadań Funduszy Strukturalnych i ich skuteczności, oraz w sprawie koordynacji działań funduszy między sobą i z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi⁷ oraz z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 4256/88, z dnia 19 grudnia 1988 r., ustanawiającym przepisy wykonawcze dla rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) Sekcja Orientacji⁸, a także instrumenty wdrażane jako działania dodatkowe dla reformy wspólnej polityki rolnej z 1992 r., wprowadzone rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2078/92, z dnia 30 czerwca 1992 r., w sprawie metod produkcji rolnej zgodnych z wymaganiami ochrony środowiska i utrzymania obszarów wiejskich⁹, rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2079/92, z dnia 30 czerwca 1992 r., ustanawiającym wspólnotowy program pomocy dla wcześniejszych emerytur w sektorze rolnym¹⁰ oraz z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2080/92, z dnia 30 czerwca 1992 r., ustanawiającym wspólnotowy program pomocy dla działań w zakresie leśnictwa w rolnictwie¹¹;
- 9) ramy zreformowanej polityki rozwoju wsi powinny objąć wszystkie obszary wiejskie Wspólnoty;

⁷ Dz.U L 185 z 15.07.1988, str. 9. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem nr 3193/94/(Dz.U L 337 z 24.12.1994, str. 11).

⁸ Dz.U L 374 z 31.12.1988, str. 25. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem nr 2085/93/EWG (Dz.U L 193 z 31.07.1993, str. 44).

⁹ Dz.U L 215 z 30.07.1992, str. 85. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji nr 2272/95/(Dz.U L 288 z 1.12.1995, str. 35). Rozporządzenie skorygowane rozporządzeniem Komisji nr 1962/96/(Dz.U L 259 z 12.10.1996, str. 7).

¹⁰ Dz.U L 215 z 30.07.1992, str. 91. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie Komisji 2773/95/(Dz.U L 288 z 1.12.1995, str. 37).

¹¹ Dz.U L 215 z 30.07.1992, str. 96. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji nr 231/96/(Dz.U L 30 z 8.02.1996, str. 33).

- 10) trzy istniejące działania towarzyszące wprowadzone w 1992 r. przez reformę wspólnej polityki rolnej (przedsięwzięcia rolnośrodowiskowe, wcześniejsze emerytury i zalesianie) powinny zostać uzupełnione systemem dla obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszarów podlegających ograniczeniom ekologicznym;
- 11) inne działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich powinny tworzyć część programów zintegrowanego rozwoju dla regionów objętych Celem 1, oraz mogą stanowić część programów na rzecz regionów objętych Celem 2;
- 12) na obszarach wiejskich działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich powinny towarzyszyć polityce rynkowej i uzupełniać ją;
- 13) wsparcie rozwoju rolnictwa z EFOGR powinno opierać się o jednolite ramy prawne ustanawiające działania nadające się do wsparcia, ich cele oraz kryteria uznania iż spełniają warunki;
- 14) biorąc pod uwagę zróżnicowanie wspólnotowych obszarów wiejskich, polityka rozwoju powinna być zgodna z zasadą pomocniczości. Powinna ona zatem być tak dalece zdecentralizowana jak to możliwe, a nacisk musi być położony na udział i podejście „oddolne”; kryteria kwalifikujące do wspierania rozwoju obszarów wiejskich nie powinny wykraczać poza zakres konieczny dla osiągnięcia celów polityki rozwoju obszarów wiejskich;
- 15) spójność z innymi instrumentami wspólnej polityki rolnej i innymi wspólnymi politykami wymaga jednakże, aby pewne podstawowe kryteria wsparcia zostały ustanowione na poziomie wspólnotowym; w szczególności powinno się unikać nieuzasadnionego zakłócania konkurencji, wynikającego z działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich;
- 16) w celu zapewnienia elastyczności i uproszczenia procedury prawnej, Rada powinna przyznać Komisji wszystkie niezbędne uprawnienia wykonawcze zgodnie z art. 202 tiret trzecie Traktatu;
- 17) strukturę rolnictwa we Wspólnocie cechuje istnienie dużej ilości gospodarstw, którym brakuje warunków strukturalnych, aby zapewnić odpowiednie dochody i warunki życia rolnikom i ich rodzinom.
- 18) Celem wspólnotowej pomocy inwestycyjnej jest zmodernizowanie gospodarstw rolnych i poprawa ich żywotności ekonomicznej;
- 19) warunki wspólnotowe dotyczące uprawnienia do pomocy inwestycyjnej powinny być uproszczone zgodnie z istniejącymi warunkami ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 950/97 z dnia 20 maja 1997 r., w sprawie poprawy efektywności struktur rolniczych¹²;
- 20) przyznawanie szczególnych korzyści młodym rolnikom może ułatwić nie tylko założenie przez nich gospodarstw, ale także dostosowanie strukturalne ich gospodarstw po ich założeniu;

¹² Dz.U. L 142 z 2.06.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem nr 2331/98/(Dz.U. L 291 z 30.10.1998, str. 10).

- 21) ewolucja i specjalizacja rolnictwa wymaga właściwego poziomu szkolenia ogólnego, technicznego i ekonomicznego dla osób zaangażowanych w działalność związaną z rolnictwem czy leśnictwem, szczególnie w zakresie nowego podejścia do zarządzania, produkcji i wprowadzania do obrotu;
- 22) szczególny wysiłek jest potrzebny dla kształcenia rolników i informowania ich o metodach prowadzenia gospodarki rolnej przyjaznych dla środowiska;
- 23) uwzględniając doświadczenie nabyte przy wykonywaniu rozporządzenia (EWG) nr 2079/92, powinno się zachęcać do wcześniejszego przechodzenia na emeryturę w rolnictwie w celu poprawy żywotności gospodarstw rolnych;
- 24) wsparcie dla obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania powinno przyczyniać się do ciągłości korzystania z użytków rolnych, zachowania terenów wiejskich, utrzymania i promowania trwałych systemów gospodarki rolnej;
- 25) klasyfikacja obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania powinna być dokonana na podstawie wspólnych kryteriów;
- 26) nie ma potrzeby nowego klasyfikowania obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania na poziomie wspólnotowym;
- 27) w celu zapewnienia skuteczności systemu wsparcia i zapewnienia osiągnięcia celów tego systemu powinny zostać ustanowione warunki dotyczące uprawnienia do uzyskania dodatków wyrównawczych;
- 28) w przypadkach ograniczeń w rolniczym użytkowaniu na obszarach z ograniczeniami ekologicznymi, może być niezbędne udzielenie wsparcia rolnikom w celu rozwiązania szczególnych problemów wynikających z tych ograniczeń;
- 29) w nadchodzących latach powinno się położyć nacisk na instrumenty rolnośrodowiskowe dla wsparcia trwałego rozwoju obszarów wiejskich i w celu reakcji na rosnące społeczne zapotrzebowanie na usługi środowiskowe;
- 30) powinno się kontynuować, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2078/92 istniejące wsparcie przedsięwzięć rolnośrodowiskowych dla ukierunkowanych działań środowiskowych, uwzględniając doświadczenie zdobyte przy wdrażaniu tego systemu, tak jak zostało to szczegółowo opisane w sprawozdaniu Komisji przygotowanym zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2078/92.
- 31) wspieranie przedsięwzięć rolnośrodowiskowych powinno być kontynuowane w celu zachęcania rolników, by służyli społeczeństwu jako całości poprzez wprowadzanie lub kontynuowanie stosowania praktyk gospodarki rolnej zgodnych z rosnącą potrzebą ochrony i poprawy środowiska, zasobów naturalnych, gleby, różnorodności genetycznej i utrzymania stanu krajobrazu i obszarów wiejskich;
- 32) powinno się zachęcać do poprawy przetwórstwa i obrotu produktami rolnymi poprzez wspieranie inwestycji w tym zakresie;
- 33) wsparcie takie może być w znacznym stopniu oparte na istniejących warunkach

ustanowionych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 951/97, z dnia 20 maja 1997 r., w sprawie poprawy warunków przetwórstwa i obrotu produktami rolnymi¹³;

- 34) należy zapewnić, aby takie inwestycje były rentowne i aby rolnicy mieli udział w korzyściach ekonomicznych z podjętego działania;
- 35) leśnictwo jest integralną częścią rozwoju obszarów wiejskich i dlatego działania z zakresu leśnictwa powinny być zawarte w ramach systemu wsparcia rozwoju obszarów wiejskich; wsparcie dla leśnictwa nie powinno zakłócać konkurencji i powinno być neutralne względem rynku;
- 36) działania związane z leśnictwem powinny być przyjęte w świetle przedsięwzięć Wspólnoty i Państw Członkowskich na poziomie międzynarodowym, oraz powinny opierać się na planach zalesiania Państw Członkowskich; działania takie powinny uwzględniać także szczególne problemy związane ze zmianą klimatu;
- 37) działania dotyczące leśnictwa powinny być oparte na działaniach podejmowanych zgodnie z istniejącym systemem ustanowionym w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1610/89, z dnia 29 maja 1989 r., ustanawiającym przepisy wykonawcze dla rozporządzenia (EWG) nr 4256/88 w odniesieniu do systemu rozwoju i optymalnego wykorzystania terenów leśnych na obszarach rolnych we Wspólnocie¹⁴, oraz rozporządzeniem Rady (EWG) nr 867/90, z dnia 29 maja 1990 r., dotyczącym poprawy warunków przetwórstwa i obrotu produktami leśnymi¹⁵;
- 38) zalesienie użytków rolnych jest szczególnie istotne z punktu widzenia użytkowania gleby i środowiska, a także jako wkład do rosnących dostaw niektórych produktów leśnych; wsparcie zalesiania na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2080/92 powinno być zatem kontynuowane, uwzględniając doświadczenie zdobyte podczas wdrażania tego systemu, tak jak opisane jest to szczegółowo w sprawozdaniu Komisji przedstawionym zgodnie z art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia;
- 39) dopłaty powinny być przyznawane na działania służące utrzymaniu i poprawie stabilności ekologicznej lasów na niektórych obszarach;
- 40) wsparcie powinno być przyznawane innym działaniom związanym z gospodarką rolną oraz ich konwersją; wykaz działań powinien zostać zdefiniowany na podstawie doświadczenia oraz z uwzględnieniem potrzeby rozwoju obszarów wiejskich częściowo w oparciu o działalność nie związaną z rolnictwem i usługami, tak aby odwrócić trend pogarszania się warunków ekonomicznych i społecznych oraz wyludnienia się terenów wiejskich; powinny być wspierane działania w celu usunięcia nierówności i promowania równych szans dla kobiet i mężczyzn;
- 41) rośnie popyt konsumentów na produkty rolne i środki spożywcze produkowane metodami ekologicznymi; tworzy się zatem nowy rynek na produkty rolne; rolnictwo ekologiczne poprawia trwałość działań gospodarki rolnej i ma dlatego udział w ogólnych celach niniejszego rozporządzenia; szczególne działania wspierające rozwój obszarów wiejskich mogą dotyczyć produkcji, przetwórstwa i obrotu produktami rolnymi produkowanymi metodami ekologicznymi;

¹³ Dz.U L 142 z 2.06.1997, str. 22.

¹⁴ Dz.U. L 165 z 15.06.1989, str. 3.

¹⁵ Dz.U. L 91 z 6.04.1990, str. 7.

- 42) działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich uprawnione do wsparcia wspólnotowego powinny być dostosowane do prawa wspólnotowego, a także powinny być zgodne z innymi wspólnotowymi politykami oraz z innymi instrumentami wspólnej polityki rolnej;
- 43) ze wsparcia na mocy niniejszego rozporządzenia powinny zostać wyłączone niektóre działania uprawnione do wsparcia w ramach innych instrumentów wspólnej polityki rolnej, w szczególności te mieszczące się w zakresie systemu wsparcia wspólnej organizacji rynku, poza wyjątkami uzasadnionymi obiektywnymi kryteriami;
- 44) w obliczu istniejącej pomocy grupom i zrzeszeniom producentów w kilku wspólnych organizacjach rynku nie ma już potrzeby udzielania szczególnego wsparcia grupom producentów w ramach rozwoju obszarów wiejskich; dlatego system pomocy istniejący na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 952/97, z dnia 20 maja 1997 r., w sprawie grup i stowarzyszeń producentów¹⁶, nie powinien być kontynuowany;
- 45) finansowanie wsparcia wspólnotowego dla działań towarzyszących, a także innych działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, na obszarach innych niż Cel 1 powinno pochodzić z Sekcji Gwarancji EFOGR; podstawowe zasady finansowe ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1260/1999 zostały odpowiednio dostosowane.
- 46) finansowanie wsparcia wspólnotowego dla działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich na obszarach objętych Celem 1 powinno nadal pochodzić z Sekcji Orientacji EFOGR, za wyjątkiem trzech istniejących działań towarzyszących oraz wsparcia dla obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszarów z ograniczeniami ekologicznymi;
- 47) w odniesieniu do wsparcia działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich objętych programowaniem Celu 1 i Celu 2, rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 powinno stosować się, w szczególności do zintegrowanego programowania tych działań; jednakże zasady dotyczące finansowania powinny uwzględniać gwarancje finansowe w działaniach objętych Celem 2;
- 48) działania na rzecz rozwoju rolnictwa nie objęte programowaniem w ramach Celu 1 lub Celu 2 powinny zostać objęte programowaniem rozwoju obszarów wiejskich podlegającym szczególnym zasadom; poziom pomocy dla takich działań powinien być zróżnicowany zgodnie z ogólnymi zasadami ustalonymi w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, uwzględniając w odpowiednim stopniu wymagania społecznej i ekonomicznej spójności; odtąd poziom wsparcia powinien być zróżnicowany podobnie jak między obszarami Celu 1 i Celu 2 oraz innymi obszarami; poziomy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są najwyższymi poziomami pomocy wspólnotowej;
- 49) oprócz programów rozwoju obszarów wiejskich Komisja powinna mieć możliwość zlecenia przeprowadzania badań na temat rozwoju obszarów wiejskich ze swojej własnej inicjatywy, bez względu na inicjatywę rozwoju obszarów wiejskich przewidzianą w art. 19 i 20 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999;
- 50) powinny zostać ustalone właściwe zasady kontrolowania i oceny wsparcia rozwoju

¹⁶ Dz.U. L 142 z 2.06.1997, str. 30.

obszarów wiejskich, przy użyciu jasno zdefiniowanych wskaźników uzgodnionych i przyjętych przed rozpoczęciem wdrażania programu;

- 51) działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich powinny być uprawnione do wsparcia ze strony Państwa Członkowskiego bez żadnego współfinansowania wspólnotowego; w obliczu znacznego wpływu gospodarczego takiej pomocy oraz w celu zapewnienia spójności z działaniami uprawnionymi do wsparcia wspólnotowego, a także dla uproszczenia procedur, powinny zostać ustalone szczegółowe zasady pomocy państwowej;
- 52) powinna istnieć możliwość przyjęcia zasad przejściowych w celu ułatwienia przejścia od istniejących systemów wsparcia do nowych systemów wsparcia rozwoju rolnictwa;
- 53) nowy system wsparcia przewidziany w niniejszym rozporządzeniu zastępuje istniejące systemy wsparcia, które zatem powinny zostać uchylone; w konsekwencji trzeba też będzie uchylić odstępstwa dotyczące obecnych systemów wsparcia dla regionów peryferyjnych oraz wysp Morza Egejskiego; nowe przepisy wprowadzające odpowiednią elastyczność, dostosowanie i odstępstwa, w celu uwzględnienia szczególnych potrzeb tych regionów, zostaną ustalone, gdy działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich zostaną objęte programem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES I CELE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie określa ramy wsparcia wspólnotowego dla trwałego rozwoju obszarów wiejskich.
2. Działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich będą towarzyszyć innym instrumentom wspólnej polityki rolnej oraz je uzupełniać i mieć przez to udział w osiągnięciu celów zapisanych w art. 33 Traktatu.
3. Działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich:
 - są zintegrowane z działaniami promującymi rozwój i dostosowanie strukturalne regionów opóźnionych w rozwoju (Cel 1), oraz
 - towarzyszą działaniom wspierającym gospodarcze i społeczne przekształcenie obszarów stojących w obliczu trudności strukturalnych (Cel 2)

w danych regionach, uwzględniając szczególne cele wsparcia wspólnotowego zgodnie z celami ustanowionymi w art. 158 i 160 Traktatu oraz w rozporządzeniu (WE) nr 1260/1999 i zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2

Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich, związane z działalnością gospodarki rolnej i jej

przekształceniem może dotyczyć:

- poprawy struktur gospodarstw rolnych i struktur służących przetwarzaniu i wprowadzaniu do obrotu produktów rolnych,
- przekształcenia i reorientacji potencjału produkcji rolniczej, wprowadzenia nowych technologii i poprawy jakości produktów,
- zachęcania do prowadzenia produkcji innej niż produkcja żywności,
- trwałego rozwoju lasów,
- zróżnicowania działalności w celu wprowadzenia uzupełniających bądź alternatywnych form działalności,
- utrzymania i wzmocnienia żywotnych struktur społecznych na obszarach wiejskich,
- rozwoju działalności gospodarczej, utrzymania i tworzenia miejsc pracy w celu zapewnienia lepszego wykorzystania istniejącego potencjału,
- poprawy warunków pracy i życia,
- utrzymania i promocji niskonakładowych systemów gospodarki rolnej,
- zachowania i promocji wysokich walorów przyrodniczych oraz zrównoważonego rolnictwa respektującego wymagania w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego,
- zlikwidowania nierówności i promocji równych szans dla kobiet i mężczyzn, w szczególności poprzez wspieranie projektów zainicjowanych i wdrażanych przez kobiety.

Artykuł 3

Wsparcie jest udzielane działaniom na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, które zostały zdefiniowane w tytule II na warunkach w nim określonych.

TYTUŁ II

DZIAŁANIA NA RZECZ ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

ROZDZIAŁ I

INWESTYCJE W GOSPODARSTWACH ROLNYCH

Artykuł 4

Wsparcie inwestycji w gospodarstwach rolnych służy wzrostowi dochodów z rolnictwa oraz poprawie warunków życia, pracy i produkcji.

Takie inwestycje służą realizacji co najmniej jednego z następujących celów:

- zmniejszenie kosztów produkcji,
- poprawa i przebazowanie produkcji,
- poprawa jakości,
- zachowanie i poprawa środowiska naturalnego, warunków higienicznych oraz warunków utrzymania zwierząt,
- wspieranie zróżnicowania działalności gospodarstwach rolnych.

Artykuł 5

Wsparcie inwestycji jest udzielane gospodarstwom rolnym:

- których żywotność ekonomiczną można wykazać,
- które spełniają minimalne wymogi dotyczące środowiska, higieny i warunków utrzymania zwierząt, oraz
- kiedy rolnik posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności zawodowe.

Artykuł 6

Wsparcie nie jest udzielane inwestycjom, które mają za cel wzrost produkcji, dla której nie można znaleźć żadnego normalnego rynku zbytu.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie ustalają całkowitą sumę inwestycji kwalifikujących się do wsparcia.

Całkowita kwota wsparcia, wyrażona w procentach wielkości kwalifikującej się inwestycji jest ograniczona do maksymalnie 40% lub 50% na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania. Jeśli inwestycje podejmowane są przez młodych rolników określonych w rozdziale II, to wówczas wielkość wsparcia może osiągnąć najwyżej 45% lub 55% na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania.

ROZDZIAŁ II

PODEJMOWANIE DZIAŁALNOŚCI PRZEZ MŁODYCH ROLNIKÓW

Artykuł 8

1. Pomoc młodym rolnikom w celu ułatwienia im podejmowania działalności w rolnictwie będzie przyznawana pod następującymi warunkami:

- rolnik ma mniej niż 40 lat,
- rolnik posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności zawodowe,
- rolnik rozpoczyna prowadzenie gospodarstwa rolnego po raz pierwszy,

- w zakresie gospodarstwa:
 - (i) można wykazać jego żywotność ekonomiczną, oraz
 - (ii) spełnione są minimalne wymogi dotyczące środowiska, higieny i warunków utrzymania zwierząt,
- oraz
- rolnik ten jest kierownikiem gospodarstwa.

Szczególne warunki mogą zostać zastosowane w sytuacji, gdy młody rolnik nie jest wyłącznym kierownikiem gospodarstwa. Warunki te muszą być jednak równoważne z tymi, które musi spełnić młody rolnik, który zaczyna prowadzić gospodarstwo i jest jego wyłącznym kierownikiem.

2. Pomoc w odniesieniu do podejmowania działalności przez młodych rolników może obejmować:
- jednorazową premię do wysokości nie wyższej niż określona w Załączniku,
 - dotację na spłatę pożyczki zaciągniętej w celu pokrycia kosztów, które pojawiły się w związku z rozpoczęciem prowadzenia gospodarstwa; skapitalizowana wartość dotacji na spłatę oprocentowania nie może przekraczać wartości premii.

ROZDZIAŁ III

KSZTAŁCENIE

Artykuł 9

Wsparcie kształcenia zawodowego przyczynia się do zwiększenia wiedzy i umiejętności zawodowych rolników i innych osób zaangażowanych w działalność rolną lub leśną, oraz ich przekwalifikowania.

Szkolenia są szczególnie nastawione na:

- przygotowanie rolników do jakościowej reorientacji produkcji, stosowania praktyk produkcji zgodnych z zasadami utrzymania i poprawy stanu krajobrazu, ochrony środowiska naturalnego, minimalnymi wymogami w zakresie higieny i warunków utrzymania zwierząt, a także do nabycia umiejętności potrzebnych im do zarządzania żywotnym ekonomicznie gospodarstwem, oraz
- przygotowanie właścicieli lasów i inne osoby zaangażowane w działalność leśną do stosowania praktyk zarządzania lasem, służących poprawie funkcji gospodarczych, ekologicznych i społecznych lasów.

ROZDZIAŁ IV

WCZEŚNIEJSZE EMERYTURY

Artykuł 10

1. Wsparcie przechodzenia na wcześniejszą emeryturę w gospodarce rolnej przyczynia się do realizacji następujących celów:

- zapewnienie dochodu starszym rolnikom, którzy decydują się na zaprzestanie gospodarowania,
- zachęcenie do zastępowania takich starszych rolników przez rolników, którzy mogą poprawić, w miarę potrzeb, żywotność ekonomiczną pozostawionych im gospodarstw rolnych,
- wydzielenie użytków rolnych dla produkcji nierolniczej, tam gdzie gospodarka rolna przy zachowaniu żywotności ekonomicznej nie jest możliwa.

2. Wsparcie przechodzenia na wcześniejszą emeryturę może obejmować również działania służące zapewnieniu dochodu pracownikom rolnym.

Artykuł 11

1. Osoba przekazująca gospodarstwo:

- zaprzestaje całkowicie prowadzenia komercyjnej gospodarki rolnej; może ona jednak kontynuować niekomercyjną gospodarkę rolną i utrzymać użytkowanie budynków,
- ma nie mniej niż 55 lat, ale nie osiągnęła jeszcze normalnego wieku emerytalnego w momencie przekazywania gospodarstwa, oraz
- prowadziła gospodarstwo rolne przez 10 lat poprzedzających przekazanie gospodarstwa.

2. Przejmujący gospodarstwo:

- zastępuje przekazującego gospodarstwo i staje się kierownikiem tego gospodarstwa lub przejmuje całość lub część przekazywanego gruntu. Żywotność ekonomiczna przekazywanego gospodarstwa musi ulec poprawie w czasie i zgodnie z warunkami, które zostaną określone, uwzględniając w szczególności wiedzę i umiejętności zawodowe przejmującego gospodarstwo, wielkość areałów, nakład pracy lub dochód, zależnie od regionu i rodzaju produkcji,
- posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności zawodowe, oraz
- podejmuje się prowadzić działalność rolniczą w gospodarstwie przez co najmniej 5 lat.

3. Robotnik rolny:

- zaprzestaje całkowicie pracy na roli,
- ma nie mniej niż 55 lat, ale nie jest jeszcze w normalnym wieku emerytalnym,
- poświęcił co najmniej połowę swego czasu pracy w ciągu poprzednich pięciu lat na pomoc rodzinie w prowadzeniu gospodarstwa lub pracę jako robotnik rolny,

- pracował w gospodarstwie rolnym osoby przekazującej gospodarstwo przez okres równoważny co najmniej dwóch lat pracy w pełnym wymiarze czasu, w ciągu ostatnich czterech lat poprzedzających przejście na wcześniejszą emeryturę osoby przekazującej gospodarstwo, oraz
 - objęty jest systemem zabezpieczenia społecznego.
4. Przejmujący gospodarstwo, który nie jest rolnikiem, może być dowolną osobą lub organem, który przejmie całość lub część ziemi i będzie ją użytkował do celów nierolniczych, takich jak leśnictwo, tworzenie rezerwatów ekologicznych w sposób zgodny z zasadami ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego terenów wiejskich.
5. Warunki określone w niniejszym artykule mają zastosowanie przez okres, w którym osoba przekazująca gospodarstwo otrzymuje wsparcie w postaci wcześniejszej emerytury.

Artykuł 12

1. Maksymalne kwoty wsparcia ze strony Wspólnoty zostały ustanowione w Załączniku.
2. Okres udzielania wsparcia w przejściu na wcześniejszą emeryturę nie przekracza 15 lat dla osoby przekazującej gospodarstwo i 10 lat dla robotnika rolnego. Wsparcie takie jest udzielane osobom, które przekazały gospodarstwo rolne nie dłużej niż do ukończenia przez nie 75 lat i robotnikom rolnym nie dłużej niż do osiągnięcia przez nich normalnego wieku emerytalnego.

W przypadku gdy osoba, która przekazała gospodarstwo rolne otrzymuje od Państwa Członkowskiego normalną emeryturę, wsparcie w postaci wcześniejszej emerytury zostaje przyznane jako dodatek, uwzględniający wysokość krajowej emerytury w tym państwie.

ROZDZIAŁ V

OBSZARY O MNIEJ KORZYSTNYCH WARUNKACH GOSPODAROWANIA I OBSZARY Z OGRANICZENIAMI EKOLOGICZNYMI

Artykuł 13

Wsparcie dla obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszarów z ograniczeniami ekologicznymi będzie przyczyniać się do realizacji następujących celów.

- a) *Rekompensata dla obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania z przyczyn naturalnych:*
 - w celu zapewnienia korzystania z użytków rolnych i przyczynienia się przez to do utrzymania żywotnej społeczności wiejskiej,
 - w celu utrzymania terenów wiejskich,
 - w celu utrzymania i wspierania systemów gospodarki rolnej, która w szczególności uwzględnia wymagania związane z ochroną środowiska.

b) *Rekompensata dla obszarów podlegających ograniczeniom ekologicznym:*

- w celu zapewnienia prowadzenia gospodarstwa rolnego w sposób uwzględniający wymagania w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego na obszarach z ograniczeniami ekologicznymi.

Artykuł 14

1. Rolnicy na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania mogą uzyskać wsparcie w postaci dodatków wyrównawczych.

2. Dodatki wyrównawcze są przyznawane na każdy hektar gruntów użytkowanych rolniczo przez rolników, którzy:

- prowadzą działalność rolniczą na minimalnym areale, który zostanie określony,
- podejmują się prowadzić działalność rolniczą na obszarze o mniej korzystnych warunkach gospodarowania, przez przynajmniej pięć lat od pierwszej wypłaty dodatku wyrównawczego, oraz
- stosują zwykłą dobrą praktykę rolniczą, zgodną z potrzebą ochrony środowiska naturalnego i utrzymania terenów wiejskich, w szczególności poprzez zrównoważoną gospodarkę rolną.

3. Tam, gdzie w zastosowaniu odpowiednich przepisów dyrektywy Rady 96/23/WE¹⁷, zostaną wykryte w zwierzętach ze stada bydła należącego do producenta, pozostałości substancji zakazanych przez dyrektywę 96/22/WE¹⁸ lub pozostałości substancji, które ta dyrektywa dopuszcza, ale zastosowanych w sposób nieuprawniony, lub tam gdzie substancja lub produkt niedozwolone przez dyrektywę 96/22/WE lub też dozwolone przez tą dyrektywę, ale przechowywane w sposób nieuprawniony, zostaną znalezione w dowolnej formie w gospodarstwie producenta, wówczas producent nie otrzymuje dodatków wyrównawczych przez jeden rok kalendarzowy od momentu wykrycia substancji określonych powyżej.

W przypadku powtarzającego się naruszenia tych zasad rolnik może nie otrzymywać dodatków przez okres do pięciu lat od momentu, w którym zostało wykryte powtórne naruszenie, długość tego okresu jest uzależniona od tego, jak poważne jest to naruszenie.

W przypadku utrudnień ze strony właściciela zwierząt lub ich zarządcy podczas dokonywania inspekcji i pobierania próbek niezbędnych dla realizacji krajowych planów monitorowania pozostałości różnych substancji, a także podczas wykonywania kontroli zgodnie z dyrektywą 96/23/WE, stosuje się kary przewidziane w pierwszym akapicie.

Artykuł 15

1. Dodatki wyrównawcze ustala się na poziomie, który:

- jest wystarczający dla skutecznego kompensowania istniejących utrudnień, oraz

¹⁷ Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 10.

¹⁸ Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 3.

- nie prowadzi do nadmiernej kompensacji.
2. Dodatki wyrównawcze są należycie zróżnicowane, uwzględniając:
- sytuację i cele rozwoju poszczególnych regionów,
 - dotkliwość każdej trwałej naturalnej przeszkody utrudniającej prowadzenie gospodarstwa rolnego,
 - poszczególne problemy środowiskowe, które należy rozwiązać,
 - rodzaj produkcji oraz, w miarę potrzeb, strukturę ekonomiczną gospodarstwa.
3. Dodatki wyrównawcze zostają ustalone na poziomie między najwyższymi i najniższymi kwotami, które są przedstawione w Załączniku.

Dodatki wyrównawcze wyższe niż najwyższa kwota mogą być przyznane pod warunkiem, że średnia kwota wszystkich dodatków wyrównawczych przyznanych na poziomie programowania nie przekracza kwoty najwyższej. Państwo Członkowskie może przedstawić łącznie kilka programów regionalnych, w celu wyliczenia średniej kwoty.

Artykuł 16

1. Płatności w celu zrekompensowania poniesionych kosztów lub utraconych dochodów mogą zostać przyznane rolnikom, którzy podlegają ograniczeniom przy prowadzeniu działalności rolnej na obszarach, na których istnieją ograniczenia ekologiczne w wyniku wprowadzenia ograniczeń na użytki rolne na podstawie wspólnotowych przepisów ochrony środowiska naturalnego, jeśli i w takim zakresie, w jakim płatności są niezbędne dla rozwiązania specyficznych problemów wynikających z powodu stosowania tych przepisów.
2. Płatności ustala się na poziomie, który zapobiegne nadmiernej kompensacji; jest to szczególnie istotne w przypadku płatności na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania.
3. Maksymalne kwoty wsparcia wspólnotowego są ustanowione w Załączniku.

Artykuł 17

Obszary o mniej korzystnych warunkach gospodarowania to:

- tereny górskie (art. 18),
- inne obszary o mniej korzystnych warunkach gospodarowania (art. 19), oraz
- obszary podlegające specyficznym utrudnieniom (art. 20).

Artykuł 18

1. Tereny górskie to takie, które charakteryzują się znacznymi ograniczeniami możliwości użytkowania ziemi i znacznym wzrostem kosztów pracy w związku z:

- istnieniem, z powodu wysokości, trudnych warunków klimatycznych, co skutkuje skróceniem okresu wegetacji,
 - występowaniem, na niższych wysokościach, stromych pochyłości obejmujących większą część terenów uprawnych, uniemożliwiających użytkowanie normalnych maszyn lub wymagających bardzo drogiego specjalistycznego sprzętu, lub
 - kombinacją dwóch powyższych czynników, gdzie każdy z tych czynników osobno jest mniej uciążliwy, ale istnienie obu równocześnie powoduje zwiększenie utrudnień.
2. Obszary na północ od 62 równoleżnika i niektóre obszary sąsiadujące będą traktowane w taki sam sposób jak obszary górskie.

Artykuł 19

Obszary o mniej korzystnych warunkach gospodarowania, którym grozi zaprzestanie użytkowania ziemi i gdzie konieczna jest ochrona terenów wiejskich, obejmą obszary rolnicze, które są jednorodne z punktu widzenia naturalnych warunków uprawy i których dotyczą wszystkie poniższe charakterystyki:

- obecność terenów o małej produktywności, trudnych w uprawie i z ograniczonym potencjałem produkcyjnym, który nie może być zwiększony, chyba że przy poniesieniu nadmiernych kosztów i które są odpowiednie przede wszystkim dla ekstensywnej hodowli zwierząt gospodarskich,
- produkcja, która wynika z małej produktywności środowiska naturalnego, jest znacznie niższa od przeciętnej w odniesieniu do głównych dokonań gospodarczych w rolnictwie,
- niska lub zmniejszająca się populacja zależna od działalności rolniczej; przyspieszenie wyludnienia zagroziłoby zaś żywotności terenu i ciągłości zaludnienia.

Artykuł 20

Obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania mogą obejmować też inne obszary, na których istnieją pewne specyficzne utrudnienia, a na których działalność rolnicza powinna być kontynuowana; w miarę potrzeb i z zastrzeżeniem niektórych warunków, w celu zachowania lub poprawy stanu środowiska, utrzymania terenów wiejskich, zachowania potencjału turystycznego tych obszarów lub w celu ochrony linii brzegowej.

Artykuł 21

Całkowita wielkość obszarów określonych w art. 16 i 20 nie może przekraczać 10% obszaru danego Państwa Członkowskiego.

ROZDZIAŁ VI

PRZEDSIĘWZIĘCIA ROLNOŚRODOWISKOWE

Artykuł 22

Wsparcie metod produkcji rolniczej zaprojektowanych w celu ochrony środowiska i

utrzymania terenów wiejskich (przedsięwzięcia rolnośrodowiskowe) przyczynia się do osiągnięcia celów polityki Wspólnoty w odniesieniu do rolnictwa i środowiska.

Wsparcie takie promuje:

- sposoby użytkowania użytków rolnych zgodnych z zasadami ochrony i poprawy jakości środowiska, krajobrazu i jego elementów, zasobów naturalnych, gleby i różnorodności genetycznej,
- przyjazną dla środowiska ekstensyfikację rolnictwa i nisko intensywne systemy wypasania,
- zachowanie środowisk rolnych o wysokiej wartości przyrodniczej, które są zagrożone,
- utrzymanie krajobrazu i cech historycznych użytków rolnych,
- stosowanie planowania środowiskowego w praktyce rolniczej.

Artykuł 23

1. Wsparcie jest przyznawane rolnikom, którzy zobowiążą się do stosowania praktyk rolnośrodowiskowych przez okres co najmniej pięciu lat. W miarę potrzeby, dla szczególnych rodzajów zobowiązań określany jest dłuższy okres, uwzględniający ich skutki środowiskowe.

2. Zobowiązania rolnośrodowiskowe obejmują więcej niż tylko stosowanie zwykłej dobrej praktyki rolniczej.

Zobowiązania agro-środowiskowe zapewniają usługi, których nie wspierają inne działania, takie jak wsparcie rynkowe lub dodatki wyrównawcze.

Artykuł 24

1. Wsparcie w zakresie zobowiązań rolnośrodowiskowych przydziela się corocznie i obliczane jest na podstawie:

- utraconych dochodów,
- dodatkowych kosztów wynikających z tego zobowiązania, oraz
- potrzeby zapewnienia zachęty finansowej.

Koszt znacznych niedochodowych prac niezbędnych dla wypełnienia zobowiązań może być także uwzględniony przy obliczaniu poziomu corocznego wsparcia.

2. Maksymalne kwoty wsparcia Wspólnoty na rok zawarte są w Załączniku. Kwoty te wyliczane są w oparciu o powierzchnię gospodarstwa, do której stosuje się zobowiązanie rolnośrodowiskowe.

ROZDZIAŁ VII

POPRAWA PRZETWÓRSTWA I OBROTU PRODUKTAMI ROLNYMI

Artykuł 25

1. Wsparcie dla inwestycji ułatwia poprawę i racjonalizację przetwórstwa i obrotu produktami rolnymi i przez to przyczynia się do wzrostu konkurencyjności i wartości dodanej tych produktów.
2. Wsparcie to przyczyni się do realizacji co najmniej jednego z poniższych celów:
 - zorientowanie produkcji zgodnie z przewidywalnymi trendami rynkowymi lub zachęcenie rozwinięcia nowych rynków zbytu na produkty rolne,
 - poprawa lub racjonalizacja kanałów obrotu lub procedur przetwórczych,
 - poprawa przedstawienia i przygotowania produktów albo zachęcenie do lepszego wykorzystania lub zlikwidowania produktów ubocznych lub odpadów,
 - zastosowanie nowych technologii,
 - uprzywilejowanie innowacyjnych inwestycji,
 - poprawa i monitorowanie jakości,
 - poprawa i monitorowanie warunków zdrowotnych,
 - ochrona środowiska.

Artykuł 26

1. Wsparcie jest udzielane osobom ostatecznie odpowiedzialnym za finansowanie inwestycji w przedsiębiorstwach:
 - których żywotność ekonomiczną można wykazać, oraz
 - które spełniają minimalne wymagania dotyczące środowiska, higieny i warunków utrzymania zwierząt.
2. Inwestycja musi służyć poprawie sytuacji w sektorze podstawowej produkcji rolnej, którego to dotyczy. Musi też gwarantować producentom takich podstawowych produktów odpowiedni udział w wynikających z niej korzyściach gospodarczych.
3. Muszą zostać wykazane wystarczające dowody potwierdzające, że można znaleźć normalny rynek zbytu dla tych produktów.

Artykuł 27

1. Inwestycja dotyczy przetwórstwa i obrotu produktami objętymi załącznikiem I do Traktatu, z wyłączeniem produktów rybnych.
2. Inwestycje odpowiadają kryteriom selekcji ustalającym priorytety i wskazującym, jakie rodzaje inwestycji nie są uprawnione do wsparcia.

Artykuł 28

1. Następujące rodzaje inwestycji są wyłączone ze wsparcia:
 - inwestycje na poziomie handlu detalicznego,
 - inwestycje w zakresie przetwórstwa i obrotu produktami pochodzącymi z państw trzecich.
2. Całkowita kwota wsparcia, wyrażona w procentach wielkości kwalifikującej się inwestycji, jest ograniczona do maksymalnie:
 - a) 50% w regionach objętych Celem 1;
 - b) 40% w innych regionach.

ROZDZIAŁ VIII

LEŚNICTWO

Artykuł 29

1. Wsparcie dla leśnictwa przyczynia się do utrzymania i rozwoju gospodarczych, ekologicznych i społecznych funkcji lasów na terenach wiejskich.
2. Wsparcie takie promuje w szczególności jeden lub więcej z poniższych celów:
 - zrównoważona gospodarka leśna oraz rozwój leśnictwa,
 - utrzymanie i poprawa stanu zasobów leśnych,
 - powiększenie powierzchni obszarów leśnych.
3. Wsparcie takie udzielane jest tylko lasom i obszarom znajdującym się w posiadaniu właścicieli prywatnych, ich stowarzyszeń, gmin lub stowarzyszeń gmin. Ograniczenie to nie ma zastosowania w odniesieniu do działań przewidzianych w art. 30 ust. 1, tiret szóste.
4. Wsparcie takie przyczynia się do realizacji przedsięwzięć podejmowanych przez Wspólnotę i Państwa Członkowskie na poziomie międzynarodowym. Opiera się ono o programy leśne na poziomie krajowym lub niższym lub o inne równoważne narzędzia, które powinny uwzględniać zobowiązania podjęte na Konferencjach Ministerialnych w sprawie ochrony lasów w Europie.
5. Działania proponowane na podstawie niniejszego rozporządzenia na obszarach zaklasyfikowanych jako obszary o wysokim lub średnim ryzyku pożarów leśnych na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2158/92, z dnia 23 lipca 1992 r., w sprawie ochrony lasów wspólnotowych przed pożarami¹⁹, muszą stosować się do planów ochrony

¹⁹ Dz.U. L 217 z 31.07.1992, str. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem nr 308/97 (Dz.U. L 51 z 21.02.1997, str. 2).

lasów przedstawionych przez Państwa Członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2158/92

Artykuł 30

1. Wsparcie dla leśnictwa dotyczy jednego lub więcej z poniższych działań:
 - zalesienie terenu nie kwalifikującego się na mocy art. 31, pod warunkiem, że takie zalesienie jest dostosowane do lokalnych warunków, także środowiskowych,
 - inwestycje w lasach mające na celu znaczne zwiększenie ich wartości gospodarczej, ekologicznej i społecznej,
 - inwestycje w celu poprawienia i racjonalizacji zbiorów, przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów leśnych; inwestycje związane z użyciem drewna jako surowca będą ograniczone do prac poprzedzających przetwórstwo przemysłowe,
 - promocja nowych rynków zbytu dla zastosowania i obrotu produktami leśnymi,
 - zakładanie stowarzyszeń właścicieli lasów w celu pomocy ich członkom w prowadzeniu zrównoważonej i efektywnej gospodarki leśnej,
 - przywracanie potencjału produkcji leśnej, zniszczonej przez klęski żywiołowe i pożary oraz wprowadzanie właściwych instrumentów zapobiegawczych.
2. Przepisy ustanowione w rozdziałach I i VII, z wyjątkiem art. 7 akapit drugi, stosuje się odpowiednio do inwestycji.

Artykuł 31

1. Udziela się wsparcia na zalesianie użytków rolnych, pod warunkiem, że takie zalesienie będzie dostosowane do lokalnych warunków, w tym także środowiskowych.

Wsparcie takie, oprócz kosztów sadzenia, może obejmować:

- roczną dopłatę do hektara zalesionej ziemi dla pokrycia kosztów utrzymania, przez okres do pięciu lat,
 - roczną dopłatę do hektara w celu pokrycia utraty dochodu wynikającego z zalesienia, przez okres do 20 lat dla rolników lub ich zrzeseń, którzy uprawiali tę ziemię przed jej zalesieniem lub dla każdej innej osoby prawa prywatnego.
2. Wsparcie dla zalesiania terenów rolniczych, podejmowanego przez władze publiczne, pokrywa jedynie koszty założenia.
 3. Wsparcie dla zalesiania terenów rolniczych nie jest przyznawane:
 - rolnikom korzystającym ze wsparcia w postaci wcześniejszej emerytury,
 - w odniesieniu do sadzenia choinek świątecznych.

W przypadku szybko rosnących gatunków hodowanych w krótkim okresie, wsparcie w celu zalesiania jest udzielane jedynie w odniesieniu do kosztów sadzenia drzewek.

4. Najwyższa kwota wsparcia wspólnotowego na rok w postaci rocznej premii przyznawanej dla pokrycia utraty przychodu zawarta jest w Załączniku.

Artykuł 32

1. W celu:

- utrzymania i poprawy stabilności ekologicznej lasów, tam gdzie rola ochronna i ekologiczna tych lasów stanowi interes publiczny i gdzie koszty działań na rzecz utrzymania i odnowy lasów przekraczają dochód z leśnictwa;
- utrzymania pasów przeciwpożarowych poprzez działania rolnicze,

płatności dla poszczególnych działań będą przyznawane beneficjentom pod warunkiem, że w sposób trwały zostaną zapewnione wartości ochronne i ekologiczne lasów, a działania, które mają zostać zrealizowane zostaną przewidziane w umowie zawierającej także specyfikację kosztów.

2. Płatności są ustalane między maksymalnymi i minimalnymi kwotami wyszczególnionymi w Załączniku, przy uwzględnieniu rzeczywistych kosztów działań, jak wcześniej zastrzeżono to w umowie.

ROZDZIAŁ IX

WSPIERANIE DOSTOSOWANIA I ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

Artykuł 33

Wsparcie zostaje udzielone na środki, które odnoszą się do działalności rolniczej i jej przekształcania oraz do działalności wiejskiej, której nie dotyczą inne środki określone w niniejszym tytule.

Działania takie dotyczą:

- melioracji gruntów,
- scalania gruntów,
- tworzenia systemu usług z zakresu zastępstwa i zarządzania gospodarstwem rolnym,
- wprowadzania do obrotu produktów rolnych dobrej jakości,
- podstawowych usług na rzecz gospodarki i ludności wiejskiej,
- odnowy i rozwoju wsi oraz ochrony i zachowania dziedzictwa wiejskiego,
- zróżnicowania działalności rolniczych i działalności zbliżonych do rolniczych w celu zapewnienia wielozawodowości lub dochodów alternatywnych,

- gospodarowania rolniczymi zasobami wodnymi,
- rozwoju i poprawy infrastruktury związanej z rozwojem rolnictwa,
- zachęcania do prowadzenia działalności związanej z turystką i rzemiosłem,
- ochrony środowiska w powiązaniu z rolnictwem, leśnictwem i zachowaniem krajobrazu, a także z poprawy warunków utrzymania zwierząt,
- przywrócenia rolniczego potencjału produkcyjnego zniszczonego klęskami żywiołowymi oraz wprowadzenia odpowiednich instrumentów zapobiegawczych,
- techniki finansowej.

ROZDZIAŁ X

PRZEPISY WYKONAWCZE

Artykuł 34

Szczegółowe zasady stosowania tego tytułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

Zasady te mogą w szczególności definiować:

- warunki wsparcia inwestycji w gospodarstwach rolnych (art. 4-7), uwzględniając konieczne ograniczenia wynikające z zastosowania art. 6.
- okres i warunki poprawiania żywotności ekonomicznej gospodarstwa rolnego oraz warunki użytkowania i przekazywania ziemi w przypadku wcześniejszej emerytury (art. 11 ust. 2),
- warunki przyznawania i obliczania dodatków wyrównawczych dla obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania, uwzględniając przypadek komunalnego użytkowania gruntów rolnych (art. 14 i 15) oraz wypłat rekompensacyjnych na obszarach podlegających ograniczeniom ekologicznym (art. 16),
- zasady regulujące przyznawanie zobowiązań rolnośrodowiskowych (art. 23 i 24),
- kryteria selekcji dla inwestycji mających na celu poprawę przetwórstwa i obrotu produktami rolnymi (art. 27 ust. 2),
- zasady regulujące działania dotyczące leśnictwa (rozdział VIII).

Zgodnie z tą samą procedurą, Komisja może odstąpić, w stosunku do najbardziej odległych regionów, od przepisów art. 28 ust. 1 tiret drugie, pod warunkiem, że przetwarzane produkty są przeznaczone na rynek w tym regionie.

TYTUŁ III

ZASADY OGÓLNE, PRZEPISY ADMINISTRACYJNE I FINANSOWE

ROZDZIAŁ I

ZASADY OGÓLNE

Podrozdział I

Wsparcie z EFOGR

Artykuł 35

1. Wsparcie Wspólnoty dotyczące wcześniejszych emerytur (art. 10-12), obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszarów podlegających ograniczeniom ekologicznym (art. 13-21), agro-środowiska (art. 22-24) i zalesiania (art. 31), finansowane jest z EFOGR Sekcji Gwarancji w całej Wspólnocie.

2. Wsparcie Wspólnoty dla innych działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich finansowane jest przez EFOGR:

- Sekcję Orientacji na obszarach objętych Celem 1,
- Sekcję Gwarancji na obszarach nie objętych Celem 1.

3. Wsparcie dla działań określonych w art. 33 tiret siódme i dziewiąte jest finansowane przez EFOGR na obszarach zakwalifikowanych jako obszary Celu 1 i 2 oraz obszary przejściowe, o ile finansowanie ich nie jest zapewnione przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR).

Artykuł 36

1. W odniesieniu do wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich działania określone w art. 35 ust. 2:

- na obszarach objętych Celem 1, rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 stosuje się jako uzupełnione szczegółowymi zasadami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu,
- na obszarach objętych Celem 2, rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 stosuje się jako uzupełnione szczegółowymi zasadami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu, chyba, że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej.

2. W odniesieniu do wsparcia działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich finansowanych przez EFOGR Sekcją Gwarancji, stosuje się szczegółowe zasady rozporządzenia (WE) nr 1258/1999²⁰ i przepisy przyjęte przy jego wykonywaniu, chyba, że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej.

Podrozdział II

Zgodność i spójność

²⁰ Dz.U. L 161 z 26.06.1999, str. 103

Artykuł 37

1. Wsparcie na rzecz rozwoju obszarów wiejskich przyznawane jest jedynie dla działań zgodnych z prawem wspólnotowym.
2. Działania takie są zgodne z innymi politykami wspólnotowymi i przedsięwzięciami realizowanymi w ramach tych polityk.

W szczególności żadne działanie, które podlega zakresowi niniejszego rozporządzenia, nie jest uprawnione do wsparcia z innych systemów wsparcia wspólnotowego, jeżeli jest to niezgodne z warunkami szczegółowymi zawartymi w niniejszym rozporządzeniu.

3. Zapewnia się spójność z innymi wdrażanymi działaniami w ramach innych instrumentów wspólnej polityki rolnej, w szczególności między działaniami na rzecz rozwoju obszarów wiejskich z jednej strony a działaniami wdrażanymi w ramach wspólnych organizacji rynku oraz działaniami na rzecz poprawy jakości w rolnictwie oraz zdrowia z drugiej strony, jak również między różnymi działaniami wspierającymi rozwój obszarów wiejskich.

Zatem, żadne wsparcie w ramach niniejszego rozporządzenia nie może być przyznane na rzecz:

- działań podlegających zakresowi systemu wsparcia w ramach organizacji wspólnego rynku, poza wyjątkami, uzasadnionymi kryteriami celu, które mogą być określone zgodnie z art. 50,
- działań wspierających projekty badawcze, w celu promowania produktów rolnych lub zwalczania chorób zwierząt.

4. Państwa Członkowskie mogą ustanowić dalsze lub bardziej restrykcyjne warunki przyznawania wsparcia Wspólnoty na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, pod warunkiem jednak, że warunki te będą zgodne z celami i wymaganiami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 38

1. Płatności nie mogą być dokonywane w odniesieniu do tego samego działania na mocy niniejszego rozporządzenia oraz innego systemu wsparcia wspólnotowego.
2. Wsparcie kilku działań na mocy niniejszego rozporządzenia może być połączone jedynie pod warunkiem, że działania te są ze sobą spójne i zgodne. Jeżeli jest to konieczne, poziom wsparcia zostaje odpowiednio dostosowany.

Artykuł 39

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki dla zapewnienia zgodności i spójności działań wspierających rozwój obszarów wiejskich, zgodnie z przepisami ustanowionymi w niniejszym rozdziale.
2. Plany rozwoju obszarów wiejskich, przedłożone przez Państwa Członkowskie zawierają

ocenę zgodności i spójności wsparcia przewidzianych działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich oraz wskazanie jakie działania zostały podjęte w celu zapewnienia zgodności i spójności.

3. W miarę potrzeby, wsparcie działań podlega przeglądowi w celu zapewnienia zgodności i spójności.

ROZDZIAŁ II

PRZYGOTOWYWANIE PROGRAMÓW

Artykuł 40

1. Działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich finansowane przez Sekcję Orientacji EFOGR stanowią część programów dla regionów Celu 1 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1260/1999.

2. Działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich inne niż te określone w art. 35 ust. 1, mogą tworzyć część programów dla regionów Celu 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1260/1999

3. Inne działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, które nie tworzą części programów zgodnie z ust. 1 i 2, stanowią przedmiot programów rozwoju obszarów wiejskich zgodnie z art. 41-44.

4. Odnośnie do właściwych działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, Państwa Członkowskie mogą przekazać do zatwierdzenia ogólne przepisy ramowe, które tworzą część programów zgodnie z ust. 1-3, tak dalece jak jest to właściwe w celu utrzymania jednolitych warunków.

Artykuł 41

1. Plany rozwoju obszarów wiejskich. są opracowane na poziomie geograficznym uznanym za najbardziej właściwy. Plany są przygotowywane przez właściwe władze wyznaczone i przedkładane Komisji przez Państwo Członkowskie, po skonsultowaniu ich z właściwymi władzami i organizacjami na właściwym szczeblu terytorialnym.

2. Działania na rzecz wsparcia rozwoju obszarów wiejskich., które mają być podejmowane na jednym obszarze, są zintegrowane, **w każdym przypadku, gdy będzie możliwe**, w jeden plan. Tam gdzie potrzebne będzie ustanowienie kilku planów, wskazane są związki między działaniami zawartymi w tych planach, a także zapewniona zostanie ich zgodność i spójność.

Artykuł 42

Plany rozwoju obszarów wiejskich. obejmują okres siedmiu lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2000 r.

Artykuł 43

1. Plany rozwoju obszarów wiejskich zawierają:

- opis ilościowy obecnej sytuacji pokazujący różnice, luki i potencjał rozwoju, zmobilizowane środki finansowe oraz główne wyniki działalności realizowanych w poprzednim okresie programowania w odniesieniu dostępnych wyników oceny,
- opis proponowanej strategii, jej cele ilościowe, wybrane priorytety rozwoju obszarów wiejskich oraz objęty obszar geograficzny,
- ocenę pokazującą oczekiwane skutki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne, a także wpływ na zatrudnienie,
- ogólne, indykatywne zestawienie finansowe przedstawiające przewidywane środki finansowe krajowe lub wspólnotowe odpowiadające każdemu priorytetowi rozwoju obszarów wiejskich, przedłożone w kontekście planu, oraz tam gdzie plan obejmuje tereny rolnicze objęte Celem 2, wyszczególniającym kwoty indykatywne dla działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich na tych obszarach z tytułu przepisów art. 33,
- opis działań rozważanych w celu wykonania planów, w szczególności systemów wsparcia, w tym punkty niezbędne dla oceny zasad konkurencji,
- w miarę potrzeb, informację o potrzebach działań obejmujących badania, projekty pokazowe, szkolenia lub pomoc techniczną, odnoszących się do przygotowania, wdrażania lub dostosowania danych działań,
- wyznaczanie właściwych władz i odpowiedzialnych organów,
- przepisy w celu zapewnienia skutecznego i właściwego wykonania planów, w tym monitorowania i oceny; definicję wskaźników ilościowych oceny; ustalenia dotyczące kontroli, sankcji i odpowiednie upowszechnianie,
- wyniki konsultacji i wyznaczenia stowarzyszonych władz i organów, jak również partnerów społecznych i ekonomicznych na właściwych szczeblach.

2. W swoich planach, Państwa Członkowskie:

- Przygotują dla swoich terytoriów działania rolnośrodowiskowe, zgodnie ze swoimi specyficznymi potrzebami,
- zapewnią istnienie koniecznej równowagi między różnymi działaniami na rzecz wspierania.

Artykuł 44

1. Plany rozwoju obszarów wiejskich. przedkładane są nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja ocenia zaproponowane plany, aby ustalić czy są one zgodne z niniejszym rozporządzeniem. Na podstawie tych planów Komisja przyjmie dokumenty programujące rozwój obszarów wiejskich. zgodnie z procedurą określoną w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, w ciągu sześciu miesięcy od przekazania planów.

ROZDZIAŁ III

DZIAŁANIA DODATKOWE ORAZ INICJATYWY WSPÓLNOTOWE

Artykuł 45

1. Na podstawie art. 21 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 50 ust. 2 tego rozporządzenia, może rozszerzyć zakres wsparcia z Sekcji Orientacji EFOGR poza ten przewidziany w art. 35 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, oraz zakres finansowania działań, uprawnionych na podstawie rozporządzeń Rady nr 1783/1999/WE²¹, nr 1784/1999/WE²² oraz nr 1263/1999/WE²³, mając na celu realizację wszystkich działań w ramach inicjatywy wspólnotowej na rzecz rozwoju obszarów wiejskich.
2. Z inicjatywy Komisji, EFOGR Sekcja Gwarancji może sfinansować badania związane z programowaniem rozwoju obszarów wiejskich..

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 46

1. Wsparcie wspólnotowe na rzecz rozwoju obszarów wiejskich z Sekcji Gwarancji EFUGR stanowi przedmiot planowania finansowego i księgowości w ujęciu rocznym. Planowanie finansowe stanowi część programowania rozwoju obszarów wiejskich (art. 40 ust. 3) lub programowania związanego z Celem 2.
2. Komisja dokonuje wstępnej alokacji na Państwa Członkowskie, w podziale rocznym i stosując kryteria celu, które uwzględniają szczegółową sytuację oraz potrzeby, a także wysiłki, które mają być podjęte, w szczególności na rzecz środowiska, tworzenia miejsc pracy i zachowania krajobrazu.
3. Wstępna alokacja jest dostosowana na podstawie rzeczywistych wydatków oraz zweryfikowanych prognoz wydatków przedkładanych przez Państwa Członkowskie, uwzględniając cele programu oraz uwzględnia także dostępne środki finansowe, a także będzie zgodny z intensywnością pomocy dla obszarów wiejskich objętym Celem 2.

Artykuł 47

1. Przepisy finansowe ustanowione w art. 31, 32 (z wyjątkiem ust. 1 akapit piąty tego artykułu), 34, 38 i 39 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 nie mają zastosowania do wsparcia działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w odniesieniu do Celu 2.

Komisja podejmuje niezbędne kroki w celu zapewnienia skutecznego i spójnego wykonywania tych działań, które osiągają przynajmniej takie same normy jak te ustanowione w przepisach określonych w pierwszym akapicie, w tym zasadę jednej instytucji zarządzającej.

²¹ Dz.U. L 213 z 13.08.1999, str. 1.

²² Dz.U. L 213 z 13.08.1999, str. 5.

²³ Dz.U. L 161 z 26.06.1999, str. 54.

2. W przypadku działań objętych programowaniem rozwoju obszarów wiejskich, Wspólnota uczestniczy w finansowaniu, w zastosowaniu zasad ustalonych w art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- wkład Wspólnoty nie przekracza 50% całkowitych kosztów kwalifikowalnych i, w zasadzie, jest równy przynajmniej 25% kwalifikujących się wydatków publicznych wydatków publicznych na obszarach nie objętych Celem 1 i Celem 2,
- dla inwestycji dochodowych, stosuje się wielkości zawarte w art. 29 ust. 4 lit. a) (ii) oraz (iii), a także lit. b) (ii) oraz (iii) rozporządzenia (WE) nr 1260/1999. Gospodarstwa rolne i leśne oraz przedsiębiorstwa zaangażowane w przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów rolnych i leśnych są w tym zakresie przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 29 ust. 4 lit. b) (iii),
- wkład Wspólnoty w programowanie działań ustanowionych w art. 22-24 niniejszego rozporządzenia stanowi 75% na obszarach objętych Celem 1 oraz 50% na innych obszarach.

Do takich płatności stosuje się art. 32 ust. 1 akapit piąty rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

3. Wypłaty pomocy finansowej z Sekcji Gwarancji EFOGR mogą mieć formę zaliczek na wdrażanie programów lub wypłat na pokrycie rzeczywiście poniesionych wydatków.

ROZDZIAŁ V

MONITOROWANIE I OCENA

Artykuł 48

1. Komisja i Państwa Członkowskie zapewniają skuteczne monitorowanie wykonywania programów rozwoju wsi.

2. Takie monitorowanie przeprowadzane jest poprzez wspólnie uzgodnione procedury.

Monitorowanie przeprowadzane jest przez odniesienie do szczególnych wskaźników rzeczowych i finansowych wcześniej uzgodnionych i ustalonych.

Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji roczne sprawozdania okresowe.

3. W miarę potrzeb ustanawia się komitety monitorujące.

Artykuł 49

1. Oszacowanie działań objętych programami rozwoju obszarów wiejskich jest wykonywane na podstawie zasad ustalonych w art. 40-43 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

2. Sekcja Gwarancji EFOGR może, w ramach środków finansowych przeznaczonych na programy, uczestniczyć w finansowaniu oceniania rozwoju obszarów wiejskich w Państwach Członkowskich. Sekcja Gwarancji EFOGR może także z inicjatywy Komisji finansować

oceny na poziomie wspólnotowym.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY WYKONAWCZE

Artykuł 50

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego tytułu zostają przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

Zasady te mogą w szczególności określać szczegóły:

- przedstawiania planów rozwoju obszarów wiejskich (art. 41-44),
- przeglądu dokumentów programujących rozwój obszarów wiejskich ,
- planowania finansowego, w szczególności dla zapewnienia dyscypliny budżetowej (art. 46) i udziału w finansowaniu (art. 47 ust. 2),
- monitorowania i oceny (art. 48-49),
- sposobów zapewniania spójności między działaniami na rzecz rozwoju obszarów wiejskich a działaniami wspierającymi wprowadzonymi przez organizacje rynku (art. 37).

TYTUŁ IV

POMOC PAŃSTWA

Artykuł 51

1. [Z zastrzeżeniem innych przepisów przewidzianych w niniejszym tytule](#), dla pomocy przyznawanej przez Państwa Członkowskie na działania wspierające rozwój rolnictwa stosuje się art. 87-89 Traktatu.

Jednakże, art. 87-89 Traktatu nie mają zastosowania do wkładów finansowych dostarczonych przez Państwa Członkowskie na działania objęte wsparciem wspólnotowym w zakresie art. 36 Traktatu, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

2. Pomoc dla inwestycji w gospodarstwach rolnych przekraczająca wielkości procentowe, określone w art. 7, jest zakazana.

Zakaz ten nie ma zastosowania do pomocy inwestycjom odnoszących się do:

- inwestycji podejmowanych w przeważającym stopniu w interesie publicznym, odnoszącym się do zachowania tradycyjnego krajobrazu ukształtowanego przez działalność rolniczą i leśną lub przeniesienia zabudowań gospodarskich,
- ochroną i poprawą stanu środowiska,

- poprawy warunków higieny w gospodarstwach hodowlanych oraz poprawy warunków utrzymania zwierząt.

3. Pomoc państwowa przyznana rolnikom w celu zrekompensowania naturalnych utrudnień na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania zakazana jest, jeśli nie spełnia warunków ustanowionych w art. 14 i 15.

4. Pomoc państwowa w celu wsparcia rolników, którzy podejmują zobowiązania agro - środowiskowe nie spełniające warunków ustanowionych w art. 22-24, jest zakazana. Jednakże, dodatkowa pomoc, przekraczająca najwyższe stawki ustalone zgodnie z art. 24 ust. 2, może być przyznana, jeśli jest to uzasadnione stosownie do ust. 1 niniejszego artykułu. W odpowiednio uzasadnionych, wyjątkowych przypadkach, może być udzielone odstępstwo w odniesieniu do minimalnego czasu trwania tych zobowiązań, jak ustanowiono w art. 23 ust. 1.

Artykuł 52

W zakresie art. 36 Traktatu, pomoc państwowa, która ma na celu dostarczenie dodatkowych środków finansowych na rzecz rozwoju rolnictwa, którym zostało przyznane wsparcie wspólnotowe, jest podawana do wiadomości przez Państwa Członkowskie i zatwierdzana przez Komisję zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, jako część programowania, określonego w art. 40. Art. 88 ust. 3 zdanie pierwsze nie ma zastosowania do pomocy tak ogłoszonej.

TYTUŁ V

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 53

1. Jeżeli szczególne środki są konieczne w celu ułatwienia przejścia od obowiązującego systemu do systemu ustanowionego niniejszym rozporządzeniem, środki takie są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurami zawartymi w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

2. Środki takie są w szczególności przyjmowane w celu zintegrowania istniejących działań wsparcia wspólnotowego, przyjętych przez Komisję na okres kończący się po dniu 1 stycznia 2000 r. lub bez żadnego ograniczenia czasowego, w ramach wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich przewidzianego niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 54

1. Art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1696/71, z dnia 26 lipca 1971 r., w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu²⁴, otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Rozporządzenie w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej stosują się do

²⁴ Dz.U. L 175 z 4.08.1971, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1554/97 (Dz.U. L 208 z 2.08.1997, str. 1).

rynku produktów określonych w art. 1 ust. 1, od daty wdrożenia zawartych tu przepisów.

2. Pomoc określona w art. 8, jest przedmiotem częściowego finansowania przez Wspólnotę.

3. Państwa Członkowskie wypłacają producentom pomoc określoną w art. 12, między dniem 16 października a dniem 31 grudnia roku gospodarczego, w odniesieniu do którego wystąpiono o pomoc.

4. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 20, przyjmuje przepisy dla stosowania niniejszego artykułu”.

2. Art. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 404/93, z dnia 13 lutego 1993, w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów²⁵, otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Przez pięć kolejnych lat od daty uznania, Państwa Członkowskie przyznają uznanym organizacjom producentów pomoc w celu zachęcenia ich tworzenia i wspierania w ich działalności administracyjnej.

3. Pomoc taka:

- w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku stanowi odpowiednio 5%, 5%, 4%, 3% i 2% wartości produkcji wprowadzonej do obrotu pod auspicjami organizacji producentów,
- nie przekracza rzeczywistych kosztów utworzenia i działalności administracyjnej danej organizacji,
- wypłacana jest w ratach rocznych przez najwyżej siedem kolejnych lat od daty uznania.

Wartość produkcji w każdym roku jest określana na podstawie:

- rocznej wielkości rzeczywistego wprowadzenia do obrotu,
- średniej uzyskanej przez producenta.

3. Organizacje producentów wywodzące się z organizacji, których działalność jest już w dużym stopniu zgodna z warunkami stawianymi przez niniejsze rozporządzenie, są uprawnione do pomocy w ramach niniejszego artykułu tylko wówczas, jeśli powstały one z połączenia w celu bardziej skutecznego osiągnięcia celów określonych w art. 5. Jednakże, w takim przypadku, pomoc jest udzielona jedynie w odniesieniu do kosztów stworzenia organizacji (wydatki poniesione w związku z pracami przygotowawczymi i sporządzeniem podstawowego aktu założycielskiego i umowy spółki).

²⁵ Dz.U. L 47 z 25.02.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1637/98 (Dz.U. L 210 z 28.07.1998, str. 28).

4. Pomoc określona w niniejszym artykule zgłaszana jest Komisji w sprawozdaniu Państw Członkowskich na zakończenie każdego roku finansowego”.

3. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r., w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw²⁶ wprowadza się następujące zmiany:

a) Art. 15 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W tych regionach Wspólnoty, gdzie stopień zorganizowania producentów jest szczególnie niski, Państwa Członkowskie mogą być upoważnione, w przypadku właściwie umotywowanych wniosków, do wypłacenia organizacjom producentów krajowej pomocy finansowej równej połowie wkładu producentów. Pomoc ta jest dodatkową w stosunku do funduszu operacyjnego.

W przypadku Państw Członkowskich, w których organizacje producentów sprzedają mniej niż 15% produkcji owoców i warzyw i których produkcja owoców i warzyw stanowi przynajmniej 15% ich całkowitej produkcji rolnej, pomoc określona w akapicie pierwszym może być częściowo zwrócona przez Wspólnotę na wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego”.

b) Art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 52

1. Wydatki związane z wypłatą rekompensaty wycofanej przez Wspólnotę oraz z finansowaniem przez Wspólnotę funduszu operacyjnego, szczególnych działań określonych w art. 17 i art. 53, 54 i 55, oraz kontroli ekspertów Państw Członkowskich udostępnianych Komisji z zastosowaniem art. 40 ust. 1, uważa się za interwencję w stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1258/1999*.

2. Wydatki związane z pomocą przyznaną przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 14 oraz z art. 15 ust. 6 akapit drugi, uważa się za interwencję w celu ustabilizowania rynków rolnych w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1257/1999. Są one uprawnione do częściowego finansowania przez Wspólnotę.

3. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46, przyjmuje zasady stosowania ust. 2 niniejszego artykułu.

4. Przepisy tytułu VI stosuje się bez uszczerbku dla wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r., w sprawie kontroli przez Państwa Członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz uchylającego dyrektywę 77/435/EWG**.

* Dz.U. L 160 z 26.06.1999, s. 103.

** Dz.U. L 388 z 30.12.1989, s. 17. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3235/94 (Dz.U. L 338 z 28.12.1994, s. 16)”.

²⁶ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 857/1999 (Dz.U. L 108 z 27.04.1999, str. 7).

Artykuł 55

1. Następujące rozporządzenia tracą moc:

- rozporządzenie (EWG) nr 4256/88,
- rozporządzenia (WE) nr 950/97, (WE) nr 951/97, (WE) nr 952/97 oraz rozporządzenie (EWG) nr 867/90,
- rozporządzenia (EWG) nr 2078/92, (EWG) nr 2079/92, (EWG) nr 2080/92
- rozporządzenie (EWG) nr 1610/89

2. Niniejszym uchyla się następujące przepisy:

- art. 21 rozporządzenia (EWG) nr 3763/91²⁷,
- art. 32 rozporządzenia (EWG) nr 1600/92²⁸,
- art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 1601/92²⁹,
- art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93³⁰,

3. Rozporządzenia i przepisy uchylone w ust. 1 i 2 są nadal stosowane w do działań zatwierdzonych przez Komisję w ramach tych rozporządzeń przed dniem 1 stycznia 2000 r.

4. Dyrektywy Rady i Komisji przyjmujące wykazy obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania lub zmieniające takie wykazy zgodnie z art. 21 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 950/97, pozostają w mocy, chyba, że zostaną dalej zmienione w ramach programów.

Artykuł 56

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się w odniesieniu do wsparcia wspólnotowego od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1999 r.

²⁷ Dz.U. L 356 z 24.12.1991, str. 1.

²⁸ Dz.U. L 173 z 27.06.1992, str. 1.

²⁹ Dz.U. L 173 z 27.06.1992, str. 13.

³⁰ Dz.U. L 184 z 27.07.1993, str. 1.

W imieniu Rady

K. - H. FUNKE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

TABELA KWOT

Art.	Przeznaczenie pomocy	Euro	
8 ust. 2	Pomoc przy rozpoczynaniu prowadzenia gospodarstwa	25 000	
12 ust. 1	Wcześniejsze przejście na emeryturę	15 000*	na osobę przekazującą gospodarstwo na rok
		150 000	całkowita kwota na osobę przekazującą gospodarstwo
		3 500	na robotnika na rok
		35 000	całkowita kwota na robotnika
15 ust. 3	Najniższy dodatek wyrównawczy	25**	na hektar ziemi użytkowanej rolniczo
	Najwyższy dodatek wyrównawczy	200	na hektar ziemi użytkowanej rolniczo
16	Najwyższa wypłata	200	na hektar
24 ust. 2	Uprawy jednoroczne	600	na hektar
	Specjalne uprawy wieloletnie	900	na hektar
	Inne formy użytkowania ziemi	450	na hektar
31 ust. 4	Najwyższa roczna premia dla pokrycia utraconych dochodów z powodu zalesiania		
	- dla rolników i ich stowarzyszeń	725	na hektar
	- dla każdej innej osoby prawa prywatnego	185	na hektar
32 ust. 2	Najwyższa wypłata	40	na hektar
	Najniższa wypłata	120	na hektar

* Najwyższa roczna wypłata może być zwiększona maksymalnie dwukrotnie uwzględniając strukturę ekonomiczną gospodarstwa i cel przyspieszenia dostosowania struktur rolniczych.

** Kwota ta może być zmniejszona uwzględniając szczególne położenie geograficzne lub strukturę ekonomiczną gospodarstw na określonych obszarach, oraz w celu uniknięcia wypłaty zbyt dużych kwot wyrównawczych zgodnie z art. 15 ust. 1, tiret drugie.